

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20	Utgitt 5 juni	1944
Innhold.		Side
Forordn. om endr. i forordn. om forskrifter for syltetøy, marmelade og likn. samt erstatningsmidler for disse varer		215
» om avgift til hjelpefond til utlikning og fordeling av urimelige byrder og tap som voldes ved gjennomføring av loven om alm. nasjonal arbeidsinnsats		216
» om omsetn. og bruk av importert fast brensel og omsetn. og bruk til visse formål av innenlandsk fast brensel		218
» om endr. i forordn. om omsetn. og forsendelse m. v. av frukt og grønnsaker av norsk produksjon		219
Midlert. lov om tillegg til lov om off. tjenestemenn		219
Lov om oppslag av plakater		220
» om endr. av enkelte bestemmelser i lov om ordning av visse jordspørsmål		220
» om tillegg til lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.		221
» om adgang for kommunene til å likne ut en tilleggs skatt på større inntekter for budsjettåret 1944—45		221

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

20 mai.

Endring i forordning av 17 juni 1942 om forskrifter for syltetøy, marmelade og liknende, samt erstatningsmidler for disse varer.

I medhold av lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932 og Ministerpresidentens beslutning av 28 mai 1942 bestemmes:

I forskrifter for syltetøy, marmelade og liknende, samt erstatningsmidler for disse varer § 10, tilføyes som nytt siste ledd:

Som erstatningsmidler etter denne paragraf regnes også varer som helt eller delvis er tilvirket av natriumalginat, andre ikke sunnhetskadelige alginater, carragen og eller andre ikke sunnhetskadelige planteslimstoffer når varene er bestemt til å brukes til smørbrødpålegg, desserter, kakefyll og liknende.

Oslo 20 mai 1944.

Th. J. O. Fretheim.

23 mai.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Avgift til hjelpefond til utlikning og fordeling av urimelige byrder og tap som voldes ved gjennomføringen av lov av 22 februar 1943 om alminnelig

nasjonal arbeidsinnsats.

I medhold av den fullmakt som er gitt i § 1 i lov nr. 3 av 25 februar 1943 om gjennomføring av alminnelig nasjonal arbeidsinnsats, og i samråd med sjefen for Finansdepartementet, bestemmes:

§ 1. For budsjettåret 1943—44 skal det svares avgift til hjelpefondet etter de regler som er fastsatt i denne forordning.

§ 2. Avgift skal svares av:

1. Aksjeselskaper og selskaper som med omsyn til beskatning til staten er likestilt med aksjeselskaper, unntatt boligselskaper (landskattelovens § 51, byskattelovens § 41, begges femte ledd) og selskaper hvis vesentligste virksomhet i 1942 bestod i fiske eller i drift av jord- eller skogbrukseiendom. Videre skal avgift svares av utenlandske selskaper, innkjøps-, forbruks- og produksjonsforeninger, andelsmeierier, sparebanker og av gjensidige forsikringselskaper. Alle livsforsikringselskaper er dog unntatt fra avgiftsplikt.

2. Personer (herunder personer bosatt i utlandet) og boer som i 1942 drev selvstendig ervervsvirksomhet som bestod i:

a. Handel, herunder frihandel, kommisjonshandel og handelsagentur, apotek, veksler- eller bankforretning eller handel med verdipapirer, megler- eller auksjonsvirksomhet, advokat- eller sakførervirksomhet, forlags- og annen utgivervirksomhet, drift av konsert-, teater-, film-, reklame-, assurance, inkasso- eller havaribyrå og liknende.

b. Håndverk og liknende virksomhet, herunder entreprenør- og byggevirksomhet av enhver art samt utførelse av arbeid i selvstendig ervervsvirksomhet på varer m. v.

c. Verksted- og fabrikkdrift samt annen industriell virksomhet, herunder kraftproduksjon og foredling av produkter av jord- og skogbruk eller fiske.

d. Pelsdyravl, gruvedrift, drift av tørvetak, steinbrudd, skiferbrudd, grus- og sandtak og liknende.

e. Skipsfart, fangstvirksomhet på havet og disponering som egen næring av selskaper som drev skipsfart eller fangstvirksomhet.

f. Transportvirksomhet av enhver art, formidling av transport av personer eller gods og drift av hotell, pensjonat, restaurant, kafé eller liknende.

Når en person eller et bo som i 1942 har drevet virksomhet som angitt under punkt 2, også har drevet annen næringsvirksomhet, skal avgift svares dersom mer enn 30 % av den samlede næringsinntekt i 1942, ansatt uten gjennomsnittsberegning, skriver seg fra virksomhet som nevnt under punkt 2. Tilsvarende regler gjelder for den som har oppebåret lønnsinntekt ved siden av inntekt av virksomhet som nevnt under punkt 2. Når mann og hustru er liknet under ett, blir spørsmålet om avgift skal svares etter denne forordning å avgjøre under ett for begge ektefeller.

§ 3. Avgift skal svares med 1 % av den avgiftspliktiges antatte inntekt etter statskattelikningen for 1943—44. For aksjeselskaper og selskaper som med omsyn til beskatning til staten er likestilt med disse, blir den antatte inntekt ved utflikning av selskapskatt til staten å legges til grunn. Avgift skal ikke svares når den antatte inntekt er mindre enn kr. 5 000.

Avgiftsplikten bortfaller når den avgiftspliktiges bedrift påbys stanset eller innskrenket i vesentlig grad; jfr. lov av 22 februar 1943 om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats § 3. Næringsdepartementet avgjør om en bedrift skal anses innskrenket i vesentlig grad.

Avgiften skal beregnes av hele den antatte inntekt etter statskattelikningen. Dette gjelder også i tilfelle hvor inntekten for en større eller mindre del skriver seg fra andre kilder enn virksomhet som nevnt i § 2, punkt 2 a—f.

§ 4. Avgift etter denne forordning anses ikke som skatt ved anvendelsen av bestemmelsene om begrensning av den samlede skattebyrde til en viss prosent av inntekten. Avgiften kan heller ikke kreves fratrasket i inntekten i henhold til landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav f.

§ 5. Avgift skal ikke svares av boer som er sluttet og selskaper som er endelig oppløst før 1 januar 1944.

§ 6. Næringsdepartementets Planavdeling utferdiger regler om beregning og oppkreving av avgiften og de regler som ellers er nødvendige til gjennomføring av forordningen, og kan også gjøre unntak fra avgiftsplikten.

§ 7. For bedrift som påbys stanset eller innskrenket etter at denne forordning er trådt i kraft, bortfaller ikke avgiftsplikten etter forordning av 1 mars 1943.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 23 mai 1944.

E. Blehr.

23 mai. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Omsetning og bruk av importert fast brensel og omsetning og bruk til visse formål av innenlandsk fast brensel.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med importert fast brensel menes i denne forordning kull og koks/sinders av enhver art.

Med innenlandsk fast brensel menes ved av enhver art, herunder bakhonved og rotved (stubber) og allslags torv, herunder også torvbriketter.

§ 2. Det er forbudt å bruke importert fast brensel, og for industrielle bedrifter, jernbaner og fartøyer også innenlandsk fast brensel, uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

§ 3. Det er forbudt å overdra og erverve

- a) importert fast brensel,
 - b) innenlandsk fast brensel til eller fra industrielle bedrifter, jernbaner og fartøyer,
- uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger. Forbudet gjelder også levering til oppfyllelse av avtaler som er inngått før forordningens ikrafttredelse.

Det er forbudt å overdra videre og erverve brensel som er omsatt i strid med bestemmelsene i første ledd eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 4. Avdelingen for industriforsyning kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser, herunder bestemmelser om oppgaveplikt, lagerbokføring m. v. som finnes nødvendig for å kontrollere bruk og omsetning.

§ 5. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 6. Ved ikrafttredelsen av denne forordning oppheves:

1. Forsyningsdepartementets bestemmelser om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel av 27 juni 1940 med forordninger av 31 januar og 1 april 1941 om endring i og tillegg til disse bestemmelser.
2. Forordning om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter av 26 juni 1941.
3. Forordning om bruk av fast brensel til oppvarming av hus m. v. av 26 juli 1941, for så vidt angår importert fast brensel.

4. Forskrifter gitt i medhold av de under 1—3 nevnte bestemmelser. Forskrifter om bruk av varmt vann i hus med sentrale varmtvannsanlegg av 5 februar 1942 og forskrifter om bruk av fast brensel til husoppvarming av 24 september 1942 oppheves dog bare for så vidt angår importert fast brensel.

23 mai.

Oslo 23 mai 1944.

E. Blehr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

24 mai.

Endring i forordning om omsetning og forsendelse m. v. av frukt og grønnsaker av norsk produksjon av 14 april 1943.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I.

I forordning om omsetning og forsendelse m. v. av frukt og grønnsaker av norsk produksjon av 14 april 1943 skal § 8, første ledd, lyde så:

Kjøpekort for grønnsaker tildeles ikke forbrukere som disponerer mer jord som kan brukes til poteter og grønnsakdyrking enn 250 m² pr. husstandsmedlem. Forbrukere som ikke disponerer så meget jord eller som ikke får dekket sine rasjoner ved levering fra produsent i medhold av bestemmelsene i forordningens § 2, første ledd, får kjøpekort for den tid de ikke kan dekke sine rasjoner av grønnsaker av egen produksjon eller ved levering fra produsent. Ved beregningen av hvor lang tid grønnsaker av egen produksjon skal vare, legges til grunn at avlingen av grønnsaker på et areal av 4 m² dekker rasjonene for grønnsaker til et husstandsmedlem i en måned. Andre forbrukere tildeles kjøpekort for grønnsaker.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 24 mai 1944.

E. Blehr.

Midlertidig lov om tillegg til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.

25 mai.

Nr. 1.

§ 1. Når en offentlig tjenestemann er forsvunnet eller når ansettelsesmyndigheten av andre grunner ikke kan komme i forbindelse med ham, kan han — såframt vilkårene etter lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918

25 mai. § 22 er til stede — meddeles avskjed uten hensyn til bestem-
Nr. 1. melsene i lovens § 23, første ledd.

Når avskjed er gitt uten hensyn til tjenestemannslovens § 23, første ledd, har anke ikke oppsettende virkning, med mindre den myndighet som saken innankes for, bestemmer det.

Denne lov gjelder også når den handling som gir grunn til avskjed er foretatt før loven trer i kraft.

Oslo 25 mai 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

25 mai. **Lov om oppslag av plakater.**

Nr. 2. § 1. Den Kultur- og folkeopplysningsdepartementet, be-
myndiger kan etter nærmere forskrifter som departementet
gir, la plakater fra partiet med under- og særorganisasjoner
og fra offentlige myndigheter slå opp i kontorer, ekspedisjons-
rom, venteværelser og møte- og forsamlingslokaler av en-
hver art.

Brukeren av vedkommende rom kan bringe beslutning
om oppslag inn for departementet. At beslutningen bringes
inn for departementet, har ikke oppsettende virkning.

Brukeren eller eieren har ikke krav på vederlag for den
plass som skal stilles til rådighet i henhold til første ledd.

§ 2. I den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai
1902 § 345 føyes det til som et nytt annet ledd:

«På samme måte straffes den som rettstridig ødelegger,
borttar, gjør uleselig eller besudler lovlig oppslått plakat fra
Nasjonal Samling eller partiets under- og særorganisasjoner.»

Oslo 25 mai 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

R. J. Fuglesang.

Sjef for Kultur- og folkeopplysnings-
departementet.

Ø. Lundesgaard.

25 mai. **Lov om endring av enkelte bestemmelser**
Nr. 3. i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse
jordspørsmål.

I Landbruksdepartementet treffer de vedtak som i følge
lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål
er tillagt Kongen med unntak av vedtak etter lovens § 91.

III. Vedtak som nevnt under avsnitt I blir gyldige fra denne 25. mai.
lov trer i kraft, også når de er truffet av Landbruks- Nr. 3.
departementet i tiden fra 1 februar 1942 til loven trer
i kraft, forutsatt at de ikke er ugyldige av annen grunn
enn kompetansemangel. Det samme gjelder skjønn
(overskjønn) som er holdt på grunnlag av vedtaket.

Regelen i foregående ledd gjelder likevel ikke hvis
skjønnsmyndighet eller domstol har satt vedtaket til side
ved kjennelse som er eller blir rettskraftig.

Oslo 25. mai 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om tillegg til lov av 3 april 1944 om 25. mai.
midlertidig tillegg til skattelovenes be- Nr. 4.
stemmelser om skatteplikt etter bosted
m. v.

Lov av 3 april 1944 om midlertidig tillegg til skatte-
lovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. skal
også gjelde for personer, selskaper og skattepliktige innret-
ninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under
krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller
styrets sete fra Bergen skattedistrikt.

Oslo 25. mai 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finans- og toll-
departementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om adgang for kommunene til å likne 25. mai.
ut en tilleggsskatt på større inntekter for Nr. 5.
budsjettåret 1944—45.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1944—1945 skal kom-
munene, når den ordinære inntektskatt utskrives med minst
10 pst., være berettiget til å likne ut en tilleggsskatt på inn-
tekter av sånn størrelse som i § 2 anført. Består et herred av
flere sokn, er det tilstrekkelig at skatten i et av soknene ut-
skrives med minst 10 pst. Sånn tilleggsskatt pålegges ikke
rederiselskaper. For selskaper som driver fangstvirksomhet
på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten
av den del av selskapets inntekt som er skattepliktig til ved-

25 mai. kommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte Nr. 5. grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggskatt utliknes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefrie del, før den ordinære inntektskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell:

Når den skattbare inntekt er					
over kr.	12 000 men ikke over kr.	20 000 tillegg	1	prosent	
» »	20 000 » » » »	30 000 »	1½	»	
» »	30 000 » » » »	40 000 »	2	»	
» »	40 000 » » » »	60 000 »	2½	»	
» »	60 000 » » » »	80 000 »	3	»	
» »	80 000 » » » »	100 000 »	3½	»	
» »	100 000 » » » »	125 000 »	4	»	
» »	125 000 » » » »	150 000 »	4½	»	
» »	150 000 tillegg	5	prosent.		

Den økete skatt som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

Oslo 25 mai 1944.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.
Sjef for Finans- og toll-
departementet.

Ø. Lundesgaard.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe,